

Cocanha, polifonia i tradició occitana per fer ballar

El duet, que aborda el llegat musical del Llenguadoc i Gascònia amb una mirada contemporània, actua aquest dissabte al Càntut de Cassà

Caroline Dufau i Lila Fraysse, amb els tambors de cordes. / Amic Bedel

Les polifonies i la llengua i la tradició occitanes, però amb una mirada contemporània, són el tret identitari de Cocanha. El duet format per Lila Fraysse i Caroline Dufau porta aquest dissabte al festival Càntut de Cassà de la Selva la seva recerca sobre el repertori popular del Llenguadoc i Gasconia, que fan lluir amb la veu, la percussió corporal i els tambors de cordes, un instrument tradicional del Pirineu que comparteixen amb els aragonesos, bascos.

Cocanha fet de la veu el seu instrument principal, per la seva simplicitat, potència i connexió amb la transmissió del patrimoni musical. Primer com a trio i, des de fa uns anys, com a duo, Fraysse i Dufau s'acosten a la tradició a través de la polifonia, una multiplicitat de veus que no s'emmiralla en l'espiritualitat sinó en la voluntat de fer ballar.

«Allunyem la polifonia dels cants sagrats, fem cants populars inspirats en la polifonia dels Pirineus, amb molts jocs de veu, passant-nos-la per donar potència al missatge», explica Lila Fraysse.

En aquest sentit, detalla que tot i que beuen dels arxius sonors dels cants tradicionals que hi ha a partir dels 70 per trobar melodies o lletres, no les interpreten amb fidelitat al 100%, sinó que també en modifiquen moltes. «Canviem lletres perquè no volem contar les històries d'abans o cantar cançons que són clarament sexistes, ens prenem la llibertat de crear un nou imaginari per a la música tradicional occitana», explica.

Militància lingüística

«Cada vegada fem més i més composicions pròpies, sempre inspirades en els ritmes occitans, i sempre amb la llengua occitana com a ancoratge, això és bàsic per a nosaltres», apunta.

En aquest sentit, recorda com les dues integrants del grup es van conèixer fa més d'una dècada en un context «militant» pel que fa a la llengua, com a membres d'un col·lectiu nascut per crear vídeos en occità. «En aquest grup ens vam adonar que compartíem el plaer pel cant i vam traslladar l'activisme a l'escenari, on seguim defensant la nostra occitanitat, perquè al nostre entorn hi ha sap molta gent que no sap d'on venim, a França s'ha esclafat la nostra història i, en canvi, nosaltres tenim la sort de tenir viva aquesta cultura a casa i és bo compartir-ho amb tothom», continua Lila Fraisse, que de petita va estudiar en una calandreta, una escola associativa dedicada a la recuperació de la llengua occitana.

Acostumada a treballar sovint a Catalunya, la formació mira amb certa enveja la situació de la llengua i la cultura catalanes. «El centralisme francès és tan bèstia que poca gent és conscient de la cultura d'Occitània, pocs se senten occitans. El fet que el català sigui una llengua oficial i que entri a totes les escoles ho fa molt diferent. Per nosaltres és molt inspirador treballar a Catalunya, perquè veus la gent crear en el seu idioma amb molta més llibertat», assevera Fraisse.

Pel seu darrer disc, Puput, del 2020, van comptar amb el compositor i productor Raül Fernández, Refree, i van crear amb Tarta Relena i Los Sara Fontán 4132314, un espectacle inspirat en la sonoritat i els patrons de confecció de les antigues fàbriques tèxtils, així com en les memòries de les seves treballadores i els seus cants que girarà fins l'any vinent, quan culminaran el periple amb un darrer concert a Nova York.

Treballar tant amb Refree -un nom clau de la recuperació de les músiques tradicionals des d'un abordatge totalment contemporani, amb els seus treballs amb Rosalia, Rocío Márquez, Rodrigo Cuevas o Niño de Elche- com amb «algú més punky amb la improvisació» com Los Sara Fontán, diu Fraisse, ha sigut «molt important» en el recorregut de Cocanha per definir també la seva part més «contemporània»: «per nosaltres la música tradicional és formar part d'una transmissió, però la interpretem totalment inspirada pel que escoltem i veiem arreu: la música tradicional és, de fet, música actual».

Publicat a: Diari de Girona, 12 de novembre de 2024

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2024/11/12/cocanha-polifonia-tradicio-occitana-per-111626041.html>